

The background of the cover is a photograph of a building on the left and a path lined with trees on the right. The path is covered in fallen autumn leaves. The title 'Repere' is written in a large, black, serif font across the middle of the image.

Repere

Revista
Colegiului Economic „Dimitrie Cantemir”
Suceava

Anul X
Numarul 1
Octombrie 2008

"Învățătura dă omului demnitate, îmblânzește caracterul, luminează în privința datoriilor, subțiază viciile înăbușindu-le, insuflă dragostea de datorie, de justiție și de virtuți și grăbește nașterea bunului gust în toate lucrurile vieții." (ARISTOTEL)

Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” este o instituție școlară de prestigiu în județul Suceava. Până în anul 2008, au absolvit acest liceu 40 de promoții de tineri--aproximativ 8500 de elevi.

Pentru o instruire de calitate, unitatea noastră colaborează cu parteneri educaționali de renume din localitate și din județ: agenți economici, unități de producție, instituții bancare. Pe plan internațional, dezvoltă relații de parteneriat cu unități similare din Norvegia, Germania, Spania, în cadrul programelor Uniunii Europene: Phare, Socrates, Leonardo.

Calitatea la nivelul școlii noastre o oferim cu ajutorul unei baze materiale ce cuprinde: 22 săli de clasă, 2 laboratoare de informatică (cu acces la rețeaua de Internet), o firmă de exercițiu (dotată cu PC-uri cu acces la Internet), 2 laboratoare de alimentație publică și o agenție de turism modern dotate, cabinete și laboratoare de: limba română, limbi străine (cu „tablă inteligentă”), istorie, fizică, chimie-biologie, un magazin-școală, un amfiteatru, o bibliotecă școlară (cu peste 25500 volume), cămin-internat, cantină cu sală de mese, sală de sport, cabinet medical și cabinet psihologic. Resursele umane ce contribuie la realizarea calității în învățământ sunt reprezentate de 81 cadre didactice profesionale: 1 profesor-doctor, 2 doctoranzi, 37 profesori cu gradul didactic I, 12 cu gradul didactic II, 21 cu examen de definitivat și doar 8 profesori debutanți.

Pentru anul școlar 2008-2009 oferta școlară este una variată și cuprinde:

- clase de liceu cu specializările: matematică - informatică, tehnician în activități economice, tehnician în turism și tehnician în administrație

- clase de liceu (învățământ cu frecvență redusă)

- clase pentru Școala de Arte și Meserii în domeniile comerț, turism și alimentație cu specializările: lucrător în comerț, lucrător în alimentație, tehnician în hotelărie și tehnician în gastronomie.

Aceasta este școala noastră, Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” din Suceava, care are drept misiune formarea tinerilor pentru o societate deschisă, pentru economia viitorului și pentru cetățenia activă, urmărind integrarea într-o Europă unită.

Repere

*Revista Colegiului Economic
"Dimitrie Cantemir"*

Anul X

Numărul 1

Octombrie 2008

DIMITRIE CANTEMIR

- sfârșitul și începutul unei epoci -

Multe secole la rând statele feudale românești, între care au existat multiple și statornice legături politice, economice și culturale, au opus o rezistență îndârjită tendințelor expansioniste ale unor imperii străine. Luptele aprige și îndelungate desfășurate de oștile unor voievozi viteji și iscușiți, ca Mircea cel Bătrân și Vlad Țepeș în Țara Românească, Iancu de Hunedoara în Transilvania, Ștefan cel Mare în Moldova sunt dovezi evidente în această privință.

Pe linia evoluției culturii și literaturii române vechi, Dimitrie Cantemir constituie o culme. El încoronează epoca umanismului medieval și pregătește, totodată, calea spre o altă epocă – cea iluministă, reprezentată de Școala Ardeleană.

Dimitrie Cantemir este cel mai mare umanist din perioada feudală a literaturii române; el este o personalitate enciclopedică, abordând cu mult succes istoria, geografia, poezia, romanul, economia, matematica, arheologia, cultura orientală, lingvistica, religia și etnografia.

Fiu de răzeși moldoveni, Dimitrie Cantemir studiază timp îndelungat la Constantinopol, până în anul 1710, când ajunge domn al Moldovei, calitate în care încearcă să pună în aplicare principiile dobândite prin studiul împrejurărilor politice și sociale ale vremii sale.

Lucrările redactate de el au fost cerute de societatea cultă și de cărmuirea țării, în epoca reformelor: „*Descriptio Moldaviae*”, „*Istoria Imperiului Otoman*”, „*Sistema religiilor mahomedane*”, „*Hronicul romano-moldo-vlahilor*”; instrumente de cunoaștere științifică, necesare politicii externe rusești.

Savant de reputație europeană, el este ales membru de onoare al Academiei din Berlin, în anul 1714, pentru că, după cum scrie în diploma acordată, „printr-o pildă pre cât de demnă, pre atât de rară și-a închinat numele ilustru cercetărilor științifice”.

Posesor al unei vaste culturi occidentale și orientale, Dimitrie Cantemir scrie o operă bogată și diversă. Astfel, în domeniul filozofiei scrie „*Metafizica*” și „*Divanul sau gâlceava înțeleptului cu lumea*”, „*Logica*”; în sfera religiei concepe lucrarea intitulată „*Imaginea științei sacre*”. Tot el este autorul unui tratat de muzică turcească, numit „*Cartea științei muzicii după felul literelor*”, care cuprinde o expunere teoretică a muzicii turcești, cu explicarea notației inventate de autor și o culegere de 360 de melodii compuse și notate după sistemul său și integrate în repertoriul clasic al muzicii orientale.

Cele mai importante lucrări ale sale sunt însă cele istorice, literare și monografia științifică „*Descriptio Moldaviae*”.

Reputația europeană a lui Cantemir se datorează mai ales operei sale în limba latină „*Historia incrementorum atque decrementorum aulae othomonicae*” scrisă între 1714 și 1716.

„*Hronicul vechimei romano-moldo-vlahilor*” tratează critic și sistematic istoria poporului român de la originile sale până la descălecarea.

Dintre lucrările sale mai rețin atenția „*Divanul sau gâlceava înțeleptului cu lumea*” și „*Istoria ieroglifică*”.

Dimitrie Cantemir a fost „un întârziat al Renașterii și precursor al enciclopediștilor, strălucit istoric, geograf, filozof, etnograf, sociolog, orientalist, muzicolog, beletrist, gânditor politic, cetățean al Europei secolului al XVIII-lea cu numele său pe veci săpat în piatră, între Newton și Leibniz, pe frontonul Bibliotecii S. Genevieve din Paris, dar mai presus de toate un mare patriot”. (Șt. Giosu, Dimitrie Cantemir, Studiu lingvistic, Editura Științifică, București, 1973, p.25)

Profesorul ideal...

Profesia de dascăl este una dintre cele mai importante întrucât poartă o responsabilitate foarte mare, fiind o profesie înfăptuită de oameni pentru oameni. De profesor depinde în mare măsură formarea personalității elevilor, profilul lor moral și afectiv.

După cum ar spune cei mai mulți dintre elevi, profesorul ideal ar trebui „să fie indulgent, să pună note mari, să ne înțeleagă”, însă în primul rând orice cadru didactic ar trebui să fie prieten cu elevii săi. Cred că fiecare dintre noi și-ar dori ca profesorul să fie un ghid competent, creativ, sensibil și mobil. Pentru alții însă, calitatea de bază a unui profesor ar trebui să fie ingeniozitatea în prezentarea conținutului unei lecții astfel încât să-l poată percepe ușor și memora cu ușurință.

Pentru unii elevi, profesorul ideal nu există, dar după cum timpurile și concepțiile s-au schimbat, tot așa și cerințele elevilor și ale profesorilor s-au

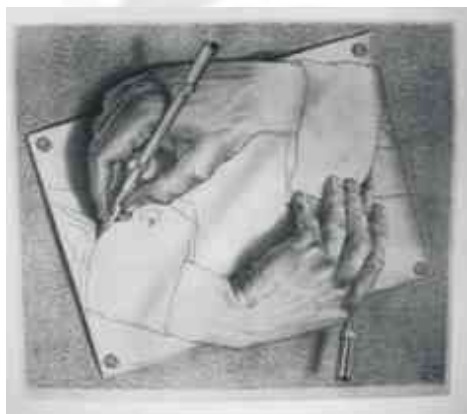
de la profesorul-tiran la ora căruia tremurai de emoții și de frică, după cum îmi amintesc unii, s-a ajuns la profesorul în fața căruia te simți liber să-ți exprimi părerile, care folosește metode active pentru a direcționa elevii pe drumul dorit.

Părerea mea este că orice profesor ar trebui să te motiveze și să reușească să descopere în fiecare elev calitățile și aptitudinile sale... să fie un deschizător de orizonturi. Un profesor ideal ar trebui să fie apropiat de elevii săi, ca un adevărat prieten, dar și vertical, intransigent atunci când este vorba de respectarea unor reguli scrise sau nescrise de comportament sau de organizare și funcționare a școlii.

Sprijin în vreme de nevoie, adiere ce alungă grijile elevului, oferindu-i acestuia direcții în viață, cunoștințele necesare, dar și un pachet de principii și valori morale, acesta cred eu că este profesorul ideal.

Zigoli Elisa
Clasa a XI -a E

... și școala ideală

Cei mai mulți consideră că școala ideală este doar un vis care nu va deveni niciodată realitate. Dar să presupunem că ar exista o astfel de instituție de învățământ. Odată ce ai ajuns la o școală ideală, pentru tine nu va fi de ajuns deoarece după ce ai obținut lucrul dorit, vei tânji după mai mult. Nimic nu e suficient până când nu mai ai acel lucru și realizezi că ai face orice pentru a redobândi ceea ce ai pierdut. Într-un sfârșit zici: „Trebuia să mă mulțumesc cu ceea ce aveam”. Niciodată nu observi ce ai până nu e prea târziu.

Tot mai mulți profesori ne vorbesc de alte școli din alte țări, cum se prezintă ca structură și ca metodă de predare și bineînțeles că mereu ne reproșează faptul că noi nu putem fi la fel ca ei. Și ce ne vine prima dată în minte? ”- Acolo e școala ideală”. Însă, din păcate, nu e. Pentru cei de acolo e o simplă școală ca și cum noi o privim pe a noastră: o simplă clădire unde copiii vin să învețe...

Cel mai important lucru care ar trebui menționat e acela că „toate's vechi și nouă toate”, adică ceea ce pentru unii este ceva normal, pentru alții ar putea fi raiul pe pământ, ceea ce pentru unii e vechi, pentru alții ar putea fi nou, ceea ce pentru noi este rău sunt sigură că pentru alții este ceva foarte bun. Până nu dai de mai rău nu prețuiești cu adevărat ceea ce ai avut...

Monea Alexandra
Clasa a XI-a C

Noi titulari ai școlii

Poienariu Elena-Dana, profesor titular pe catedra de geografie la Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" Suceava, absolventă a Liceului Pedagogic și a Universității "Ștefan cel Mare"-Suceava (Facultatea de Istorie-Geografie, promoția 2003; masterat-Geografie, promoția 2008).

La ceas de toamnă aurie, pășesc cu emoție spre un alt început cu multe idealuri și speranțe...Este un adevărat privilegiu și o mare onoare pentru mine să mă alătur prestigiosului colectiv de cadre didactice al acestui colegiu, în nobila misiune de a modela sufletele fragede ale mlădițelor umane.

În procesul de formare a personalității elevilor, profesorul este supus unor cerințe: să abordeze o atitudine aproape părintească, să fie nepărtinitor, să se facă agreabil, să aibă răbdare, stăpânire de sine, generozitate, blândețe și nu în ultimul rând, pregătire de specialitate, cultură generală și pedagogică, să se străduiască să fie el însuși model de personalitate. Împreună, profesori și elevi, deschidem porțile cunoașterii, noi, profesorii, devenind idoli adolescenței lor.

Mă numesc **Iuliu Gusbeth** și am venit la Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" din Suceava pe o catedră de limba germană prin transfer tocmai de la Colegiul Național Bănățean din Timișoara.

Mă numesc **Mihaela Anton** și sunt profesor titular de limba engleză din anul 2005. Am devenit profesor de limbă engleză printr-o întâmplare fericită, deși obiectele mele de studiu preferate au fost întotdeauna matematica, istoria și geografia. Iubesc ideea de profesor și nu mă imaginez făcând altceva, cel puțin în viitorul apropiat.

Cei care mă cunosc mă consideră o persoană calmă, veselă și comunicativă, ambițioasă și perseverentă. Imi place mult lectura și, pe lângă operele beletristice clasice pe care le recitesc cu plăcere de câte ori am timp, mă pasionează cărțile de istorie a religiilor, a artelor, precum și cele despre civilizațiile antice.

Călătoresc cu plăcere de câte ori am ocazia și cred că acesta este cel mai bun mijloc de a învăța și de a te defini ca persoană și personalitate. Timpul liber mi-l petrec alături de familie și prieteni. Imi place să fac sport, în special înot și judo, să ascult muzică, să navighez pe internet.

Pentru cunoșcătorii de limbă engleză, citatul meu preferat este o strofă din poezia "Auguries of Innocence" a lui William Blake :

"To see a world in a grain of sand,
And a heaven in a wild flower,
Hold infinity in the palm of your hand,
And eternity in an hour."

Liliana Panaite, profesor titular la catedra de Alimentație publică și turism.

Omul desfășoară multe activități: învață, se specializează în diverse domenii, colecționează lucrări de artă, își ajută semenii, etc. O trăsătură comună a acestor activități este motivația, fiind primul lor punct de plecare. Însă a cunoaște motivația unei persoane echivalează cu găsirea răspunsului la întrebarea „de ce?” întreprinde o activitate.

Eu aș putea răspunde astfel: sunt o persoană dinamică, cu aptitudini bune de comunicare, responsabilă, hotărâtă, interesată în perfecționarea profesională în domeniul economic, iar ceea ce mă motivează sunt rezultatele obținute. Sunt genul de om căruia îi plac provocările și se implică. Am tendința de a fi o perfecționistă, iar uneori îmi concentrez atenția prea mult asupra detaliilor unui proiect. Unii oameni văd asta ca pe un risc, dar sunt sigură că poate fi văzut și ca un punct forte deoarece vreau să fiu sigură că lucrul este bine făcut. Îmi place să lucrez cu oamenii, să învăț de la ei indiferent de vârsta acestora.

Și unde aș putea face mai bine acest lucru dacă nu în domeniul educației?!...

Chiper Ramona

În procesul de construire a unei societăți moderne, educația are un rol deosebit de important pentru a dezvolta o cultură a drepturilor omului, a principiilor democrației, a responsabilităților și participării cetățenilor.

Educația poate fi concepută, într-o accepțiune mai largă, ca o întâlnire între individ și societate, iar întreaga viață socială poate fi marcată de acest schimb permanent.

Sarcina școlii în lumea contemporană este de a forma personalități și indivizi capabili de acțiune, decizie, gândire critică, comunicare, integrare socială, creativitate, spirit de inițiativă.

Sunt profesoară titulară la acest liceu începând din acest an și predau cinci discipline: Comerț specializat, Comunicare și etică,

Managementul calității, Etică și comportament profesional și Administrarea mărfurilor.

Îmi place foarte mult ceea ce fac și consider că este nevoie de căldură, înțelegere și înțelepciune pentru a putea conduce un copil. Acestea sunt o parte din calitățile pe care ar trebui să le posedă un bun dascăl. A fi profesor este un lucru complex, un „joc” mult mai dificil decât pare la prima vedere. A reuși să modelezi o ființă umană în spiritul valorilor consacrate, să îi sădești în suflet iubire, credință, dorința de a învăța și de a se forma este apoteoza propriei împliniri.

Este bine cunoscut dictonul „Inima educației este educația inimii”.

Numele meu este **Rodica Alina Atodiresei** și sunt profesor titular pe o catedră de turism-servicii în cadrul Colegiului Economic “Dimitrie Cantemir” din Suceava.

Interesul meu pentru această meserie rezultă din plăcerea de a lucra cu oamenii, din dorința de a transmite informații și de a descoperi lucruri noi într-o echipă dinamică în care putem învăța unii de la alții.

Sunt o persoană cu spirit de inițiativă, responsabilă și serioasă, cu disponibilitate de muncă și capacitate de adaptare care vin din dorința de a reuși în carieră și în viață.

Pentru mine și timpul reprezintă o investiție și tocmai din acest motiv acord o atenție sporită tuturor activităților recreative, făcând o pasiune pentru literatură și călătorii.

SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT FRANCEZ - Stagiu de formare la Bordeaux, Franța 2008 -

În noul context european, profesorii de limbi străine joacă un rol important în sistemele de învățământ din țările comunitare. Programul Comenius propune profesorilor de limbi străine stagii de 2 săptămâni.

Stagiul la care am participat se numește "Stagiu de observare de ore în învățământul primar și secundar" la Bordeaux, Franța, în martie 2008. A fost o ocazie pentru mine de a cunoaște mai bine un alt sistem de învățământ.

Organizarea cursului mi-a permis nu numai observarea sistemului de învățare performant, ci și să particip la ateliere de lucru în limba franceză. Chiar de la școala primară până la liceu, elevul ia contact cu o limbă străină - engleză, spaniolă, germană. Am remarcat o bogată bază materială cu care profesorul desfășoară activități moderne și tradiționale.

Pentru elevul francez e vitală cunoașterea unei limbi străine în formarea sa profesională și personală. Sistemul de învățământ francez insistă pe autonomia elevilor. Îl învățăm pe elev să învețe. Am observat efortul profesorilor de a-i ajuta să învețe pentru a găsi un drum propice dezvoltării lor.

În perioada stagiului am vizitat instituții școlare, având contact direct cu elevi și profesori. Diferitele școli și licee au organizat activități interesante cu lucrul pe echipe și chiar videoconferințe.

O altă componentă a stagiului a vizat participarea mea la cursuri de limbă franceză (în echipe de 6-8 persoane), în cadrul cărora am tratat aspecte din actualitatea franceză și mondială. Au fost prezentate teme cum ar fi: gastronomie, bucătărie franceză, viața politică franceză.

Dincolo de experiența cunoașterii unui sistem de învățământ nou, stagiul mi-a permis un contact direct cu profesori din alte țări europene: Spania, Italia, Turcia, Portugalia.

În concluzie, acest curs de formare desfășurat în Franța a fost pentru mine și o experiență culturală în sensul că am participat la Teatru Francofon, am degustat vinuri la Castelul Haut Brion și am pregătit un meniu franțuzesc împreună cu un bucătar-șef.

Sunt fericită că am reușit să particip la acest stagiu și recomand tuturor profesorilor o asemenea experiență.

Prof. Ioana Murea

Curs de formare în Exeter, Marea Britanie

Cursul intitulat "Developing Oral Fluency in the English Language Classroom" (Secondary) a fost organizat de IPC (International Projects Centre) din Exeter, Marea Britanie, și s-a desfășurat în perioada 24 august-6 septembrie 2008.

The Exeter Cathedral

Cursul s-a bazat în principal pe dezvoltarea competențelor de comunicare, lingvistice și a oferit diferite idei practice ce pot fi folosite în timpul orelor și care au drept scop să-i motiveze pe elevi. A constat din 35 de ore de curs/seminarii/dezbateri, o jumătate de zi cercetare pe teren pentru pregătirea unui proiect și 2 zile de excursii ce au vizat obținerea de informații culturale și istorice.

Activitățile desfășurate au avut drept scop transmiterea de informații sub toate aspectele limbii engleze: lingvistic, gramatical. Formarea s-a desfășurat pe ateliere de lucru, cu prezentarea unor materiale audio și video, cu organizarea unor excursii și vizite.

În timpul activităților desfășurate s-a pus un deosebit accent pe comunicare, pe

folosirea limbii engleze în situații concrete. La sfârșitul cursului, fiecare participant a susținut câte o microlecție în fața colegilor care au preluat rolul de elevi.

Instituția organizatoare ne-a pregătit vizite interesante la: Dartmoor, Bostcastle, Tintagel, precum și la Dartington și în regiunea de sud-vest a Devonului cunoscută și sub numele de "Riviera Engleză".

Acest curs mi-a oferit oportunitatea de a face cunoștință cu tradițiile și cultura engleză, cu sistemul de învățământ din această țară, de a compara sistemul de învățământ britanic cu cel din alte țări europene. Am avut ocazia să împărtășesc experiența didactică și cunoștințele cu alți profesori participanți. La acest curs au participat 24 de profesori de engleză din 9 țări europene: Italia, Spania, Portugalia, Polonia, Cehia, Slovacia, Turcia, Germania și România.

Activitățile la care am participat, informațiile transmise sunt utile tuturor profesorilor care predau limbi moderne și pot fi adaptate cu ușurință în timpul orelor în conformitate cu nevoile elevilor.

THE BURNING OF THE EXETER THEATRE

Profesor: Carmen Nicuțariu

Gânduri...

A sosit toamna cu sunet de clopoțel, lăsând în urma ei frumoasele zile de vacanță.

Cu emoție și timiditate prin ploaia deasă ca o perdea pășesc pragul unui important liceu. Este Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir", școala la care mi-am dorit să învăț.

Mă așteaptă o lume nouă și necunoscută, dar sper să-mi îndeplinesc aici toate visele. Mi-am cunoscut colegii și profesorii, pe domnul diriginte, iar timiditatea din sufletul meu începe să se transforme în bucuria de a lega noi prietenii și de a petrece clipe frumoase care îmi vor rămâne în suflet pentru totdeauna.

Știu că va fi greu, dar îmi doresc să descopăr tainele și universul fiecărei materii pentru a ajunge să mă mândresc că am urmat cursurile acestei școli.

Moruz Darius
Clasa a IX-a A

Din nou boboci

Îmi amintesc cu o lacrimă în colțul ochiului de minunatele momente de la sfârșitul clasei a VIII-a. Cu toții eram puțin agitați, dar și îngrijorați pentru că voiam să facem cea mai bună alegere, astfel încât niciodată să nu o regretăm. În acele momente am fost nevoită pentru prima dată să-mi iau viața în propriile mâini, să-mi prevăd viitorul. Dar, în final, îndrumată de prieteni și de familie, am decis: Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir".

Cu cât zilele scădeau, iar nopțile creșteau, cu cât frunzele copacilor se răreau, iar stratul multicolor și foșnitor se îngroșa, cu cât florile câmpiilor își pierdeau culoarea și mireasma, iar petecul verde de iarbă se micșora, cu atât știam că momentul despărțirii de familia mea se apropia. Venea un nou an școlar: primul an de liceu.

Frigul îți pătrundea mai repede în oase, cerul se-ntuneca, fiind atacat de soldați de nori plumburii. Soarele era pe locul secund, încercând să răzbată armata de nori ca să ne mai mângâie obrajii îmbujorați. Era 15 septembrie, iar noi, elevii, însoțiți de părinți și așteptați de profesori, ne-am adunat în curtea școlii pentru a păși într-o nouă lume – cea a liceului.

Emoțiile trăite în acele momente erau foarte puternice, dar în același timp unice. Gândul îmi era la noii colegi și profesori. Inima îmi era împietrită de frică. Cu pași sfioși, cu ghiozdanul în spate, îmi căutam clasa. Când am ajuns în fața ușii am ezitat un moment, apoi am deschis-o. Am intrat. Totul mi-era străin: fețele colegilor ajunși deja se-ndreptau spre mine... sau cel puțin asta era în acel moment în mintea mea. M-am așezat în bancă și analizam. Nu îndrăzneam să discut cu nimeni. După ce ne-am mai revenit în fire, am început să mai schimbăm câte-o vorbă între noi: "Cum te numești?", "De unde vii?" etc. Apoi a venit domnul diriginte care a încercat să ne mai înveselească făcând câte o glumă, mai zâmbeam și noi, dar în inimile noastre emoțiile nu mai încetau. Am început să ne revenim abia după câteva zile, când necunoscutul a devenit familiar.

Acum sunt foarte nerăbdătoare să văd ce ne rezervă viitorul, cu toate că sunt conștientă că orice reușită va fi precedată de multe eforturi și muncă asiduă. Dar asta e alegerea mea și voi face tot ce-mi stă în putință să nu dezamăgesc pe nimeni.

Hrinescu Ancuța Mihaela
Clasa a IX-a A

O zi de neuitat

Este 15 septembrie. O zi obișnuită din toamna acestui an răcoros. E prima zi de școală. Timpul trece prea repede...

Mă îmbrac și mă pregătesc pentru o nouă etapă din viața mea. E prima mea zi de licean. Mi-e prea somn ca să văd pe unde merg. Mai stau puțin să-mi revin și apoi plec grăbită spre florărie pentru a-i lua un buchet de flori special domnului diriginte. Aceste flori m-au luminat. Afară este urât. E destul de frig și burează. Mă întristez. Urc în autobuz emoționată și cu gândul în altă parte.

După ce cobor, ajung în fața unor scări ce mă despart de liceu. Mă opresc o clipă și mă uit în jur. Văd copaci cu frunze galbene, ruginii, ce abia se mai țin de crengi. La bătaia vântului se desprind ușor și cad. Plutesc în aer,

nevrând parcă să atingă pământul gol. Totul era un vis. Nu voiam să mă trezesc. Când imaginația mea a început să se joace, primesc un ghiont. Dorea cineva să coboare acele scări. M-am gândit că ar fi bine să fac și eu același lucru.

Ajung în fața liceului. Acest loc nu mi se pare cunoscut. Dar în curând o să-mi fie. Îmi caut entuziasmată clasa pentru a-mi cunoaște noii colegi. Intru în sală. Nu-mi cunosc decât colegul de bancă. Mi s-a părut ciudat că unii elevi erau foarte scunzi. Mă gândesc apoi să fac un tur de școală, să mă familiarizez cu locul. Dar am renunțat repede la idee. Aveam suficient timp: patru ani de acum încolo. După un timp, un domn a intrat pe ușă. Cu o voce autoritară ne-a urat "bun venit!". Era dirigintele meu. Am stat de vorbă o perioadă și apoi ne-am despărțit.

Eram atât de fericită că eram la liceu!...

Seara, când m-am așezat în pat, m-am gândit la tot ce s-a întâmplat peste zi. Am adormit cu zâmbetul pe buze și cu speranța că va urma cea mai fericită perioadă din viața mea.

*Hotinceanu Iuliana
Clasa a IX-a A*

Un vis devenit realitate

Așteptasem cu nerăbdare aceste frumoase clipe când aveam să mă pomenesc într-o țară străină, necunoscută, care mă aștepta probabil să-și împărtășească cu mine izvorul nesecat al științei, strâns picătură cu picătură în luminoasele pagini ale cărților ce aveau să mă alinte timp de patru ani de acum înainte.

Simțeam cum inima-mi pulsează sângele din ce în ce mai rapid căci aveam emoții prea mari când am pășit în clasa a IX-a. Acolo mă aștepta banca întâi nerăbdătoare să mă cunoască. Înaripată de vinul succesului doresc să zbor spre înălțimi, acolo de unde voi gusta cu plăcere din savoarea gloriei.

Viața fiind un ring de luptă spirituală, am impresia că fiind mereu sub vibrația tensiunii emoționale, voi fi întotdeauna prima.

*Vlaico Doina
Clasa a IX-a A*

Parfum în necunoscut

Mulți adolescenți, ființe a căror viață este plină de preocupări ilustre ce necesită o gândire mai serioasă, ori doar logică ce are un nivel mai ridicat. Prostii... nimic nu e serios, nimic nu e categoric, nimic nu e hotărât, puterea de decizie este cu mult mai slabă acum decât înainte, iar gândurile sunt mult mai zburdalnice ca atunci - în cazul în care acum suntem adolescenți. Însă cred că ne putem închipui că, într-un univers al fantasticului sau o pură realitate, copilăria încă nu a sosit și cu toții o așteptăm. O așteptăm ca într-un recipient vidat, în care nimeni nu respiră, nimeni nu vorbește, același nimeni strigă și un altul se mișcă. Poate că suntem captați de obsesia trecutului, în care jocul era la îndemâna noastră, în care jocul nu reprezenta doar o posibilitate de distracție, ci și o manieră prin care noi ne exprimăm personalitatea.

Aștept... îi voi face o poveste cu gândul; îi voi face un desen; îi voi compune o poezie; îi voi interpreta un cântecel.

Pândesc cu nerăbdare. Și iată-o venind într-o anvergură indescritibilă ce îmi cutremură simțirile. Copilărie, ai venit! Hai să citim povestea pe care ți-am scris-o. Ți-am făcut un desen. Iată-l! Îți place? Un balon imens și colorat ce creează impresia unui roșu. Cu siguranță pe toți copiii i-ar predispune la reverie. Îl privesc și eu, iar zâmbetul lui se reflectă pe chipul meu mohorât de abținerea maturității. Sunt un copil, gândesc asemenea unui copil... sau cel puțin sper că sunt copil. Nu... Trebuie să fiu copil. Emami fericire și tristețe îmbucurătoare. Aceasta ești tu, copilărie, iar aici sunt eu: un simplu pion pe tablă; căci dacă am fi jucat șah, la mutarea aceasta îmi luai dama...

Copilărie, mai ești aici? De ce vrei să pleci? Nu te îndepărta, rămâi cu mine. Sau așteaptă-mă, căci te voi urma... Ori ai venit doar să îți iei rămas bun de la un ucenic care te-a urmat orbește, până în pânzele albe și care a negat existența timpului și efervescența trecerii acestuia în detrimentul propriei personalități? Nu pleca, rămâi cu mine... îți voi face o barcă din hârtie și un coif de soldățel; îți voi scrie o poezie...orice, numai să nu-mi ceri să te scot din gând și din suflet...

În zadar... suav zăresc reflecția sunetelor ce răzbesc timpanul ca tropotul unei cavalerii; slab, vag, nedeslușit, aud tunul care bubuie, iar răpăitul sacadat al mitralierei îmi zdrobește visul...

Adolescența-adolescent; liceu-licean; cadre didactice-profesori. Colegi: în special colegi... Panorama unei primăveri care de abia începe, cu focalizare pe roiul de albine care o umple de neprevăzut.

Nici nu știu când, dar uite că au trecut câteva săptămâni și astăzi am tendința să las capul între palme și să rememorez: emoții și bucurii, vise și realizări, prieteni, excursii, zile vesele și zile triste, profesori simpatici mai mult sau mai puțin, note bune și, bineînțeles, nota trois, fără de care nu ești elev, un fel de boală a celei de-a doua copilării, recreații, cărți, tablouri... și din nou emoții și bucurii... vise și realizări, prieteni, colegi; în special colegi...

La început nu mi se părea "cine știe ce" liceul. De fapt, mint. Înainte să intru la liceu purtam în suflet o mare curiozitate și-un mare entuziasm pentru ce urma să vină: altă școală, alt ghiozdan, alți profesori, alte colege, alți colegi, care, diferiți de cei din I-VIII, îmi spusese o prietenă mai mare că puteau să-ți fure mințile... Dar iată că a trecut mai mult de o lună și... nimic nou sub soare. Îmi place însă aici. Poate că îmi place mai mult decât la fosta școală. Sau poate intervine inerția caracterului meu dornic de "nou". Ce pot să spun... nu știu dacă e mai bine aici decât la un alt colegiu; important e că mă simt bine în "pielea mea de licean".

Bineînțeles că peste tot există profesori care ne plac, dar și profesori care nu reușesc să ne câștige încrederea adică nu ne plac; ba mai mult, îi înjurăm adesea în gândul nostru "inocent" și le urăm "toate cele bune". Consider că profesorii noștri au tact, de fapt nu doar consider, ci așa și este. Într-un liceu contează în primul rând atmosfera. Dacă regulamentul impus va fi unul strict, drastic, elevii nu doar că nu vor învăța, ci vor avea și o oarecare repulsie față de instituția în cauză.

Nu cred că aș mai avea multe de spus la capitolul impresii. Trecerea de la școala generală la liceu se realizează la fel ca oricare altă întâmplare. Nu cred că poate fi vorba despre un eveniment. Pur și simplu este vorba despre o mobilizare de la o comunitate la alta, de la o bancă la alta, de la un sacou la altul... În fond, ar putea fi vorba despre unul și același, căci îi putem schimba emblema.

Construcția, clădirea în sine, sau numele Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" nu îmi afectează negativ simțirile sau gândurile... în consecință nu îmi creează repulsii... Însă ideea de liceu nu cred că mă încântă. Se simte că încă mai vreau să fiu copil... se simte în atitudinea mea... se simte că sunt alintată și că îmi doresc acest lucru: fie prin gesturi, fie prin cuvinte... Sunt absorbită și trimisă într-un loc întunecat și trist: inima mea.

Oare totul e o plâsmuire?

Sandu Alexandra
Clasa a-X a B

Surâs

Surâd când cineva mă privește,
Dar sufletul îmi este trist.
Surâd când am emoții,
Emoții să ascund.
Surâd privind la tine,
Dorind ca să te mint.
Surâd când inima îmi plânge,
Parând că-s fericită
Surâsul meu ascunde o drama în trecut,
Dar și prezentul pare să mă pună să surâd mai mult.

Alexandroaie Daiana
Clasa a X-a G

Povestea timpului

Deschid o foaie din timp pentru ca el să capete altă dimensiune acum.

Povestea începe. Personajul principal, să zicem, este...

dar îmi vei da raspuns tu după ce timpul revine

*Pășind în noapte, undeva departe unde tot ce cunoșteai parcă stătea în loc,
mergi spre căutarea culorilor*

Aștepți, noaptea se transformă în fum, tot e negru și gri, e frig și ai zâmbetul amar

*Și apare roua... cerul se transformă într-un foc permanent, foc pe care
îl simți acum și în tine*

Nu ai găsit culori, nimic care să te ajute să respiri libertatea, evadarea din rutină...

Te ridici, faci un pas, respiri același aer 'compromis' de tot ce îți lipsea, vrei să pleci

Dar stai! În fața ta vezi o floare, culorile-i sunt palide, roua... prea multă, o omoară

Păcat, îți plăcea floarea. Nu avea ce culori te așteptai să găsești, dar... nu era nici ca alte flori

O vezi cum se stinge... și parcă... da, parcă... și ea trăiește, dar nu respiră ..

Încet, în frig, o lacrimă fierbinte îți curge peste obrazul înghețat.

Tragi ultimul aer în piept și... s-a întâmplat ceva ?

Simți mirosul primăverii cum ți-a invadat nărilor

Simți mirosul unui vânt parfumat ce-ți deschide ochii... și... ce vii au devenit ei acum

Te uiți jos, vezi floarea dezghețându-se ușor... și se deschide;

Cum e posibil? Era înghețată de vânt crud și rouă prea multă

*Te pui în genunchi să o privești... Culorile i se schimbă, petalele formează
în miezul ei o cupola... străluceau*

Totuși miezul ei era superb, dar neclar... te duci mai aproape, și privești în centrul florii

*Te vezi pe tine. Cum este posibil? O atingi; e un strop cald, chiar fierbinte... atunci realizezi că era
de fapt lacrima ta*

Acum ai înțeles. Ai picurat viața în floare, doar atât aștepta să răsară.

Soarele nu o ajută, pentru că tu deveniseși soarele ei, centrul existenței ei...

și acum avea o parte din tine

Iar floarea, cu cât te apropiai mai mult, își deschidea petalele calde și îți mângâia ochii.

Parfumul ei te îmbrățișa și da... în sfârșit, te simțeai acasă

Și la răsăritul soarelui... două simțuri deveniseră același

I-ai dăruit florii simțirea ta iar ea ți-a redat

acea simțire de care duceai lipsă

Și... ciudat lucru... în ziua aceea, soarele era între nori...

dar ochii îți străluceau

*Mâna îți vibra când atingeai floarea plâpândă
iar ea...*

ea devenise soarele tău și îți săruta visele

Dă-mă la următoarele pagini

din cartea timpului

*Noapți și zori treceau pe lângă tine
și floarea ta iubită.*

Anotimpuri peste voi au trecut... unul lângă altul, ați crescut

Aerul era mai liber și mai viu ca oricând

Floarea era soarele tău și ochii tăi erau cerul ei

Dar timpul, poate, crud în orice anotimp

Adusese cu el eclipsa în soarele florii și furtuna în ochii tăi

Și a fost rece... poate că totul nu mai era perfect...

Dar știai că ea va rămâne floarea ta...

și floarea va ști întotdeauna că a trait numai atunci când ai apărut

Și zgârieturi de stilou, scrisul diluat de lacrimi...

ambele apar pe foile timpului acum

Și tu...ai mers mai departe... la fel și floarea ta... a crescut singură

Doar că atunci când aerul e irespirabil și noaptea prea tristă

Mergi pe același deal, unde știai că te așteaptă floarea ta...

Și deși acum alte flori au crescut pe lângă ea

Numai tu știi cum să-i dai viață iar ea... îți dăruiește întotdeauna aerul liberății
Și timpul trece în continuare, pasul lui rămâne veșnic neobosit.

Prea multe ierni pentru o floare, prea mult vânt...

Și floarea, încet, încet... se ofilește.

Miezul... cade în pământ... semințele i se împrăstie

petalele rămân cazute în jurul ei... apare soarele...

Și în locul în care s-a ofilit se zărește o lacrimă, cu privirea ta integrată în ea
Și închidem cartea timpului... am citit prea mult din ea... dar să spunem că a meritat

Acum... fără floarea ta... ce faci?

Crezi că ai pierdut-o... eu spun că nu ar trebui să fie așa.

Floarea ta poate trăi în continuare, prin tine.

Plantează-o undeva în sufletul tău și las-o să crească.

Astfel, știi că întotdeauna va fi acolo, va fi parte din soarele tău

Și las-o acolo. Și mergi înainte, pentru că tocmai din cauza ei

Aerul va fi liber. Și nu plânge... ai divulga secretul vostru

Esența vieții lui și aerul tău curat va fi învăluit de ceață.

Chiar dacă acum floarea nu mai există, știi că undeva... cândva...

O floare și-un om au fost un singur suflet...

Și visele lor... au scris timpul

Acum spune-mi... cine-i personajul principal?

Tu... floarea... amândoi?

Nu... personajul principal este ceva ce ai cunoscut, dar n-ai citit... ai simțit.

Se numește dragoste, și e un personaj ce a stat întotdeauna între tine și floare... cam băgăcios de felul lui
Dar care a făcut povestea posibilă. Pentru ce a fost el în această poveste, și pentru ce vei simți mai departe
Ai grijă că zâmbetul tău să fie întotdeauna ca cerul, liber și fără limite. Primăvara va veni din nou, alte flori
vor răsări

Poate nu ca floarea ta, poate mai rele, poate mai bune, poate nu așa vii în culoare. Important e că floarea ta
ți-a dăruit aerul cu un sens

Zâmbetul la fel... Și ți-a redat inima;

Crezi că ar vrea acum să nu le folosești?

Leuciuc Alexandru

Absolvent 2008

Mă gândesc la tine...

*Nu peste mult timp tu vei fi lumină
iar eu -- o pată ce face umbră;
Nu peste mult timp tu vei deveni o amintire,
iar eu -- o piedică în calea uitării;
Nu peste mult timp tu vei fi zâmbetul meu,
iar eu mă voi preface în lacrima ta.
Nu peste mult timp tu mă vei uita
iar eu îți voi zâmbi ca să-ți aduci aminte.
Nu peste mult timp vei pleca în uitări
iar eu voi veni să te sărut.
Nu peste mult timp mă voi scălda în iluzii
iar tu vei dori să devină totul dragoste.
Nu peste mult timp voi căuta lucruri rebele
iar tu vei muri în anotimpuri mate.
Nu peste mult timp vei cere ajutorul lumii
iar eu voi fi piatra greutății din privire.
Nu peste mult timp vei plânge în nopți păgâne
iar eu îți voi spune cuvinte îngerești.
Nu peste mult timp mă vei uita
iar eu voi fi dragostea din inima ta.
Nu peste mult timp mă voi preface în ploaie
iar tu mă vei căuta să te acopăr de urgie.
Nu peste mult timp vei pleca în amor respins
iar eu te voi readuce la viață.
Nu peste mult timp voi fi furtuna
iar tu -- floarea ce va încerca să o înfrunte.
Nu peste mult timp voi fi trandafirul disprețului
iar tu steaua unei căi sihastre.*

*Nu peste mult timp vom rămâne singuri.
Nu peste mult timp vom plânge cu lacrimi nevăzute.
Nu peste mult timp voi rămâne a ta.*

Ploaie de trandafiri poetici

Plouă... ploaie de trandafiri poetici desprinși din cununa paradisiacă a cerului ca o binecuvântare a unui anotimp etern înfloritor ce se așterne cu generozitate peste iureșul secundelor pasage reale vremii... Trandafiri plămădiți în tumultul aprins al emoțiilor... răsăriți din germenii vibrațiilor sentimentale... pătrunși în toate fibrele vegetale de spiritul palpitant al iubirii... marcați de culorile seducătoare ale misterului...

*Vărtosu Dina
clasa a IX-a F*

Ca să mă găsești

*Dacă vrei
să mă găsești
nu trebuie decât
să cauți
o rază de soare
pierdută
într-o picătură de rouă,
o pată a lumii
uitată
pe-o floare,
un curcubeu
așternut
pe o sferă cerească,
un colț de stea
rănit
într-un vis,
o aripă frântă
și-o picătură de sânge.
Le-ai găsit?
Te felicit!
Ai găsit un suflet pierdut...
Ca să mă găsești
mergi după el.*

Monolog

Greu am găsit pixul... și coala de hârtie... Ce mai faci? Nu, nu, sună prea vulgar și iritant... Stai... uitate... e ora unu din noapte și mi-e silă de ticăitul tâmpit al ceasului. Unde ești? Ah, d a , p l o a i a nesfârșită mi-a spus că ești în drum spre mine, că te afli la mare depărtare, dar că vei ajunge... cândva... când poate eu voi fi o stea, ori duh angelic, ori aripa îngerului tău păzitor sau pur și simplu țărână. Vei veni, o știu prea bine, pe cărarea lunii pline și vei căuta fericirea neștiind că ea s-a topit la orizont, în vernisajul feeric al unui apus roșu-auriu. Și vei merge, vei merge spre lumină, neștiind că eu, din infinitul de stele, îți luminez cel mai ardent căutarea.

Ești departe, asta e...

Cu ce te ocupi acum?!...

Plouă infernal și tu zâmbești... Dar de acum nu-mi mai poți provoca durere...

*Vîrtosu Dina
clasa a IX-a F*

...

Mă întreb cum, de ce tocmai eu?! A....nu, nu că aş spune-o cu răutate; sub nicio formă. Dar cum tocmai la mine te-ai gândit, eu, copilul rebel şi independent, care se conducea după propriile principii, care era cândva dur şi ironic aş putea spune, care nu ţinea cont sau dădea impresia că nu ţine cont de sentimentele celor din jurul lui? Chiar ajunsesem la un moment dat să-mi doresc să mă pot schimba, să pot arăta lumii ceea ce sunt cu adevărat, să nu mai afişez faţa de fată dură şi scorpie (aşa cum ar descrie-o marii poeţi); ba chiar ajunsesem să mă urăsc pentru ceea ce sunt. De fapt uram ceea ce schimbasem groaznic de mult dintr-un singur motiv: teama de a rămâne

prizonieră în „singurătate”. Uneori aveam impresia că nu mai sunt eu, că sunt un monstru... Temerile nu au apărut aşa brusc, ci din motive bine întemeiate. Ştii... unii mi-au spus că sunt aşa datorită muzicii adoptate de mine... Dar ce afacere are muzica cu felul meu de-a fi? Ştiu că influenţează, dar cât?!

Nu are importanţă istorisirea vieţii mele, ci important e ceea ce sunt acum, cum percep fiecare lucru, răbdarea pe care am dobândit-o ascultându-te pe tine. Ooo... dacă ar fi să-ţi mulţumesc, mă tem că m-aş pierde prin cuvinte de mulţumire, aş amuţi roşind, neştiind ce să-ţi spun.

(...)Încă sunt curioasă să aflu ce pozezi atât de special încât mă faci să cred că lumea e la picioarele mele, că totul se învâрте în jurul meu, că nimeni şi nimic nu poate rupe legătura dintre noi. Parcă ai fi un magnet care îţi răscoleşte tot sângele, toată simţirea totul, totul!... Nu îmi amintesc să mai fi simţit aşa vreodată. În faţa ta nu ştiu ce e mai bine să fac: să îngenunchez asemeni unei icoane şi să te privesc cu teamă să nu-ţi perturb liniştea interioară, să te admir şi să te mângâi, sărutându-ţi ochii pe

rând, şi fruntea, şi părul, şi buzele de pe care am senzaţia că adun nectarul celor mai parfumate flori, să mă apropii de tine să te strâng în braţe, cu patimă să-ţi şoptesc cât de mult te iubesc?...

Am devenit unicul tău ateu, ce afară de tine nu crede în nimic.

Sevastin Florentina Ruxandra
Clasa a XI-a D

Pentru tine...

*De ce-ți sunt limpezi ochii?
Cursul apei sub soare,
Dar părul negru ca negrul abanosului?
De ce-ți sunt buzele îmbibate în violete îmbătătoare?
Și obraji de ce-ți ard
Ca focul etern ?
De ce, când plângi
Firea mea se răscolește toată?
De ce când plângi,
Suspină marea, aruncând cu forță valuri spumegânde
De ce când suspini,
Peste văi răsună înspăimântate glasuri blestemate?
De ce când râzi
Din adâncul mării și din înaltul cerului
Te însoțesc dulci triluri?
De ce când tu dormi,
Toți îngerii par a fi în visare totală?
De ce când îmi șoptești,
Vânt, ape învolburate, furtuni se opresc?*

Doar doi...

*E pustiu...e atâta liniște,
Nu ne aude nimeni
Stai!....
Dă-mi mâinile-ți tremurânde să le mai sărut o
dată,
Dă-mi mâinile-ți tremurânde,
Creații a vechilor artiști!
Rămâi aici cu mine,
Aștrii joacă roluri unicate,
Luna stă să te privească
Căutându-ți delicat privirea
Încercând să mi te fure...
Dar ce-ți pasă?
Tu nu știi,
Că alta care să te iubească mai mult ca mine
În tăcuta noapte nu există? ...
Rămâi cu mine...
Ia-mă în brațe,
Locul unde mă simțeam sigură,
Strânge-mă tare la pieptul tău,
Ușor fără a-mi strivi speranța
Apleacă-ți gura însetată
Și sărutările aprinse lasă-le să-mi coloreze într-un
roșu violet
Obraji cafenii...
Lasă-le să-mi fie paznici neclintii
Ca păsările înaltului Meridian!*

*Sevastin Florentina-Ruxandra
Clasa a XI-a D*

Impresii despre Devon

Un comitat cu dealuri si coline unduitoare, case acoperite cu stuf, stânci de granit si statiuni situate pe malul marii, Devon este o binecunoscuta zona turistica. Coasta de sud este faimoasa pentru plajele sale, iar clima este atât de blânda încât statiunile situate în jurul orasului Torbay si-au câstigat titlul de "Devon Riviera".

Istoria plina de mândrie a statiunilor maritime ale Devonului cum ar fi: Plymouth si Dartmouth este de asemenea si istoria Angliei. În inima comitatului, poneii salbatici hoinaresc liberi în toate anotimpurile în îndepartatul Dartmoor, iar satele mici, dar cochete, se întind de-a lungul râurilor stralucitoare, traversate de poduri de lemn.

Situat la intrarea estuarului Plymouth Sound, Plymouth este un oras fascinant, cu o istorie bogata si o binecunoscuta traditie maritima. Centrul orasului a fost distrus aproape în totalitate în timpul celui de-al doilea razboi mondial si de fapt tot ce a ramas din vechiul oras este zona Barbican situata în jurul portului Sutton; de aici si-au început calatoriile Drake, Raleigh, capitanul Cook si alti navigatori faimosi.

Micul, dar aglomeratul oras comercial Tavistock reprezinta poarta de intrare spre Dartmoor. În Evul Mediu a fost un important centru de prelucrare a lemnului, la a carui prosperitate a contribuit mai târziu si industria mineritului. Printre impresionantele relicve ale trecutului se afla ruinele Abatiei care a fost odata cea mai bogata manastire din Devon. Orasul se afla situat pe malul râului Tavy traversat de vechiul pod Abbey Bridge.

În regiunea de sud a comitatului Devon sunt multe statiuni si sate traditionale. Kingsbridge este principalul oras al pitorescului South Hams, acea zona din Devonul de Sud care se întinde între râurile Dart si Tamar. În timpul verii, apele estuarului sunt invadate de ambarcatiuni de croaziera. Pitorescul Hope Cove este un golf mic în apropierea caruia se afla catunele Inner si Outer Hope, ale caror casute din lemn acoperite cu stuf reprezinta stiluri caracteristice ale zonei de vest -- West Country.

Un oras ale carui traditii maritime dateaza din secolul al XII-lea --Dartmouth--este întotdeauna aglomerat cu ambarcatiuni, yahturi sau vase pescaresti. Bayard's Cove, probabil cea mai veche parte a acestui port, împreuna cu alte cladiri vechi stau marturie a îndelungatei istorii a orasului. În centrul orasului se afla ruinele castelului Dartmouth construit în 1481, ce a servit drept loc de aparare împotriva invadatorilor din Brittany. Între chei si râu se afla un mic ponton cunoscut sub numele de Boat Float.

Acum cunoscut ca statiune, Brixham a fost timp de aproape 300 de ani un important port maritim. Orasul este astazi faimos pentru vasul de pescari Brixham --una dintre cele mai puternice ambarcatiuni de navigatie construita vreodata. Acesta a fost orasul în care William of Orange, viitorul rege William III, a debarcat în 1688 la începutul revolutiei nesângeroase care l-a facut rege. O statuie aflata pe chei ce comemoreaza acest eveniment are inscriptionata faimoasa sa declaratie: "Voi mentine libertatea Angliei si religia protestanta."

Torbay si-a atras vizitatorii înca de la sfârșitul secolului al XVIII-lea, iar odata cu aparitia cailor ferate, începând cu 1848, a devenit una din principalele zone de atractie pe malul marii.

Construit pe o zonă deluroasa ce da spre golf, Torquay a fost descris de poetul Alfred Lord Tennyson drept cel mai frumos sat maritim din Anglia. Spatiosul, dar zgomotosul port ofera loc de ancorare pentru sute de ambarcatiuni mici. Înconjurat de plante subtropicale, ofera o atmosfera mediteraneana placuta. Orasul este renumit pentru parcurile si grădinile sale frumoase unde palmierii înfloresc datorita climatului blând.

Nu trebuie uitat nici faptul că acesta este orașul unde s-a născut și a petrecut o bună parte din viață Agatha Christie-- renumita scriitoare de romane polițiste. În fiecare an pe data de 15 septembrie are loc un festival care comemorează viața și opera Agatheï Cristie-- cea mai publicată scriitoare a tuturor timpurilor.

Situat între râurile Exe și Teign, se află încântătorul oraș maritim Dawlish, unde romancierul Charles Dickens a plasat o parte din acțiunea romanului "Nicholas Nickleby".

În drumul său spre mare, pârâul, cunoscut sub numele "The Stream", străbate câteva stăvilare mici ce duc

spre "The Lawn" – un parc deosebit locuit de lebede negre și câteva specii rare de rațe și găște. Dawlish are o plajă lungă cu nisip și pietriș fin la capătul căruia stâncile înalte alcătuiesc un mic golf unde sunt deseori ancorate ambarcațiuni mici.

Fondat de către romani, Exeter este un oraș istoric și cea mai impresionantă dintre minunatele sale construcții este maiestuoasa Catedrală ce datează din Epoca Medievală.

Fațada catedralei are sute de sculpturi din secolul al XIV-lea. În imediata apropiere a catedralei se află Mol's Coffee House, o clădire frumoasă ce datează din secolul al XVI-lea și care obișnuia să fie loc de întâlnire pentru mulți dintre renumiții căpitani de vas din perioada Elisabetană. The Guild Hall construit în 1160 este considerat ca fiind cea mai veche clădire municipală din țară. Orașul este înconjurat de un zid –City Wall- ce datează din perioada romană și care de-a lungul secolelor a fost martorul a nenumărate evenimente istorice. Cele mai vechi grădini publice din țară –"Northernhay Gardens" și poarta de acces spre Castelul construit în secolul al XI-lea reprezintă un punct de atracție pentru turiști. Cheiul fostului port Exeter este și astăzi folosit de micile ambarcațiuni de croazieră. "The Customs House", construită în 1681, a fost una dintre primele clădiri din oraș construite din cărămidă.

Unul dintre puținele ținuturi virgine rămase în sudul Angliei este sălbatecul și îndepărtatul Dartmoor, faimos pentru peisajul său. Printre numeroasele formațiuni de granit cioplite în forme curioase de vânt și ploaie se numără "Bowerman's Nose"- un remarcabil stâlp de granit înalt de câțiva metri și "Hound Tor" ce se întinde pe o suprafață deluroasă ușor de remarcat în zona de nord-est a faimosului Widecombe-in-the-Moor. Poneii aleargă liberi în Dartmoor de cel puțin o mie de ani; aceste animale care sunt atât de populare printre vizitatori hoinăresc prin acest bărăgan întins acoperit de ciulini în toate anotimpurile.

Cel mai faimos sat din Dartmoor, Widecombe-in-the-Moor, este cunoscut pentru târgul anual și pentru biserica "St.Pancras", construită în secolul al XV-lea.

Parcul Național Dartmoor este străbătut de numeroase pârâuri și la Postbridge, râul Dart este traversat de unul din cele mai vechi poduri metalice. Construit din blocuri de granit uriașe, susținut de patru piloni, acest pod medieval a reprezentat timp de secole principalul loc de traversare a râului.

Vechile construcții ce datează din perioada romană, peisajul pitoresc, clima destul de blândă, micile dar cochetele stațiuni balneare situate de-a lungului țărmului oceanului, fac ca Devon să reprezinte unul dintre principalele puncte de atracție pentru turiștii din întreaga lume.

Profesor: Carmen Nicuțariu

CUPRINS

<i>“Dimitrie Cantemir – sfârșitul și începutul unei epoci”, prof. Nicoleta Stan</i>	4
<i>“Profesorul ideal...”, Elisa Zigoli (clasa a XI-a E)</i>	5
<i>“... și școala ideală”, Alexandru Monea (clasa a XI-a C)</i>	5
<i>Noii profesori titulari ai școlii</i>	6
<i>”Sistemul de învățământ francez”, prof. Ioana Murea</i>	8
<i>”Curs de formare în Exeter, Marea Britanie”, prof. Carmen Nicuțariu</i>	9
<i>“Gânduri”, Darius Moruz (clasa a IX-a A)</i>	10
<i>“Din nou boboci”, Ancuța Hrincescu (clasa a IX-a A)</i>	10
<i>“O zi de neuitat”, Iuliana Hotinceanu (clasa a IX-a A)</i>	11
<i>“Un vis devenit realitate”, Doina Vlaico (clasa a IX-a A)</i>	11
<i>“Parfum în necunoscut”, Alexandra Sandu (clasa a X-a B)</i>	12
<i>“Surâs”, Daiana Alexandroaie (clasa a X-a G)</i>	14
<i>“Povestea timpului”, Alexandru Leuciuc (absolvent 2008)</i>	15
<i>“Mă gândesc la tine”, Dina Vârtosu (clasa a IX-a F)</i>	16
<i>“Ploaie de trandafiri poetici”, Dina Vârtosu (clasa a IX-a F)</i>	16
<i>“Ca să mă găsești”, Dina Vârtosu (clasa a IX-a F)</i>	17
<i>”Monolog”, Dina Vârtosu (clasa a IX-a F)</i>	17
<i>“...”, Florentina Sevastin (clasa a XI-a D)</i>	18
<i>“Pentru tine”, Florentina Sevastin (clasa a XI-a D)</i>	19
<i>“Doar doi”, Florentina Sevastin (clasa a XI-a D)</i>	19
<i>“Impresii despre Devon”, prof. Carmen Nicuțariu</i>	20

COLECTIVUL REDACȚIONAL

prof. Mihaela Beșa -- redactor coordonator
Corina Popovici -- clasa a XI-a E

COLABORATORI

prof. Cristina Dranca
prof. Nicoleta Stan
prof. Gheorghe Popa

MULȚUMIRI CONDUCERII ȘCOLII

prof. Corneliu Romașcu -- director
prof. Rodica Munteanu -- director adjunct

